

SMS > Ξερίζουμες, αποχωρισμοί, κατατργμός, εξευτελισμοί, βασανιστήρια, θάνατος... Τα υπέσπουν όλα οι Ελλήνες του Πόνου, ενώ το μόνο που θέλουν ήταν να ζουν ειρηνικά στον τόπο τους. Ο Γ. Καλπούζος περπάτησε στα χνάρια τους και, μέσα από τη «Σέρρα» του, ανέδειξ την ψυχή τους.

Συνέντευξη στην
KRISTY KOUNIOTIS

Θέλω να μιλήσω μέσα από το χέρι για το σήμερα και να λειτουργήσουν τα δεινά των Ποντίων, σε σκέπτο με το γεγονός ότι κατέφερναν να σπάνουν ξανά και ξανά το κεφάλι ύστερα από τους αλλεπαλληλους κατατργμούς, ως σημείο αναφοράς και φωτεινό παράδειγμα για τους σύγχρονους Έλληνες. »

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΠΟΥΖΟΣ

«Κοιτάς μπροστά όταν δεν ξεχνάς από πού έρχεσαι!»

Την ερχόμενη Τρίτη 24 Μαΐου στις 8 μ.μ. θα βρίσκεται στο «Βυζαντίνο» για την παρουσίαση του νέου του βιβλίου «Σέρρα-Η ψυχή του Πόνου» (εκδ. «Ψυχογός»). Βαριάζουν, γι' ακόμα μια φορά, στα μονομάτια της ιστορίας, ο Γιάννης Καλπούζος κατάφερε και πάλι να μας σηκωνίσει, οφέγγουμενος τα δεινά των κατατργμένων Ποντίων, και να μας μάγεψε με τη βαθιά σπουδαϊκή γραφή του. Ο αγαπημένος συγγραφέας μιλάει στην «ΠίΚ».

Τι σας έκανε να βάλετε στο χαρέ τα δεινά των Ελλήνων των Ποντίων; Πόσο δύσκολα ήταν να περιπέτει τις γραφές του «Σέρρα» και ποια τα συναποθήματα σας κατά τη διάρκεια της;

Το ενδιαφέρον μου για τον Ελληνισμό στα απόμακρα γεωγραφικά σημεία, το οποίο είχε εκδηλωθεί και με τα προγύναινα ιστορικά μυθοπορεία που οδηγούνται στην Αρία στο «μάρε», Κανωπανίουπολη και άλλες περιοχές στο «Άγιοι και Βασιλεοί» από το 1808 έως το 1831, Κύπρος Ενετοκρατία, Οθωμανοκρατία και τα πρώια χρόνια της Αγγλοκρατίας στο «Ουρανόπετρα». Επίσης, τη επιθυμία μου να μίλων μέσα από το ίχε για το σήμερα και να λειτουργήσουν τα δεινά των Ποντίων, σε σέχον με το γεγονός ότι κατέφερναν να σπάνουν ξανά και ξανά το κε-

φάλι ώστε από τους αλλεπαλληλους κατατργμούς, ως σημείο αναφοράς και φωτεινό παράδειγμα για τους σύγχρονους Έλληνες.

Ξεκινώντας ο συγγραφέας να γράψει ένα ιστορικό μυθοπορείο, καλείται να υποδειχτεί τον λογοτεκνικό του στόχο. Ήταν πρέπει και να αφορούμενοι τα αποκειμήνα που συγκεντρώνει, ώστε κατά τη γραφή να εντάσσονται στη μυστικότητα εν ειδεί υπωμόνευμα εναπόθετος. Εξάλλου, την εξέρευνη των πληροφοριών που συνθέτουν τα πα- κα

φραγμάτικά της, θ' αναπλάθει παροστατικά δύο διαδρομοτίδνιται και με άλλοτενες χαρακτήρες και πορφύρα θα υποτελεῖ τον λογοτεκνικό του στόχο.

Το πρώτο μας σε σκέψη με τον θάνατο, το πολύφρομα της λοτορίας και την άντληση από αυτοφεντινόν παραδεγμάτων, καθώς και με τη σάνδων βρύσοντας διπλά σαυτούς, αν οιου παραπέντας ή απεναντίας υποσκόπων τη δυνατή ουσία.

θημερινής ζωής αλλοιονών εποχών απαιτεί επίρρυνη και επίπονη έρευνα, ενώ στα συνέχεια έχει να ανανεωρείται με τη λειτουργική τους ένταξη στη μυθολογία. Συνέπων να διαπρέπει την συμφόρηση του κειμένου, παρ' ότι την επηρεάζουν πλήθες εξωγενείς παράγοντες, και να αντιμετωπίσει πλέον όσα θέματα σε κάθε παράφραση. Κοντολογίς, ο εν λόγω πολέμος για τη συγγραφή του «έργα» είχε πάμπολες και οδυνηρές μαζές. Όσον αφορά τα συναθρούματα, διπλά την κλήση από το Α έως το Ω, μα και εισχώρων στον καρακόπια όλων των πρών και εναλλάσσομαι στους ρόλους τους.

Ο πρώας σας Γαλινός Φλοβίδης, πρωτίτης των αρχών του, ωρίσταν απανωτές δύσκολες που δοκιμάζονταν τα όρια του. Από τις εξαρτίσαι παντίσταν η πλούσια ποιητική του καρακόπια σε οδυνέρες καταστάσεις;

Από το μεγαλουσύνη ή τη μηρύτης της ψυχής, την ευοπερική καλλιέργεια ή την απαδεσσού, τη πίστη σε Ιεράκια, οδείς και στον άνθρωπο, τη βοθιά κατανόηση ή μια της υπάρχης μας σε σκέψη με τον θάνατο, το πολύφρομα της λοτορίας και την άντληση από αυτοφεντινόν παραδεγμάτων, καθώς και με τη σάνδων βρύσοντας διπλά σαυτούς, αν οιου παραπέντας ή απεναντίας υποσκόπων τη δυνατή ουσία. Η γνώση μπορεί να γενεί και έδι. Η εουστερική καλλιέργεια είναι συντή που θα το διαμάστε. Όμως και πάλι οφείλει κανείς να βρίσκεται σε συνεχά επερηφάνιση, σε διαρκή σύστημα και μαθητεία. Να συνικεύουμε από πού ενδέχεται να ξεμπούει.

λινό, αλλά στον έρωτα για τον Γαλινό. Είναι ο έρωτας, ο ουσιαστικός, ένα σπήρημα, που έχουμε, φρόντιζούμε;

Ο έρωτας έχει τον δυναμό να μετατρέψει την ουσία σε ομορφία, το αναρό σε συγκυνοπακτή έκρηξη, την κόλαση σε παράδεισο. Κατά συνέπεια, οαφός και αποτελεί επίρρυνη και πολλό ανιψώστη του ανθρώπου κι ότι μόνο συναντησματάκι. Περιπλέγμε τον έρωτα με το λουστροποντίν χαρτί του επιπλούσιουρη, τον περιορίσμα στο σαρκικό του κομμάτι, επιβάλλουμε ως προς την έκφρασή του την ισιδηρή επιλέξιμη, διαγράψματα από τον ουρανό του περιθώριο ψυχική αυτημέρευση, και συνεπός τον υποβαθμισμόμε.

Ωστόσο, ακόμη κρατά και τολμά να ανθίσει, διότι το λουστό-

δι συς οσφάλτου τη χαραματιά. Αιώνια καταδίκη:

Το εουστερικό αριγμό, δύο και αν παλεύει ο άνθρωπος να το ιθασέσει, δεν ποτέ να παρόμηκα στην ουσιαστική πτυχή μας. Η μόρφωση δεν αρκεί. Η γνώση μπορεί να γενεί και έδι. Η εουστερική καλλιέργεια είναι συντή που θα το διαμάστε. Όμως και πάλι οφείλει κανείς να βρίσκεται σε συνεχά επερηφάνιση, σε διαρκή σύστημα και μαθητεία. Να συνικεύουμε από πού ενδέχεται να ξεμπούει.

Σέρρα, διδάγματα και αυτογνωσία

«Χόρευαν και εδενείνταν να υπεριπάνται του κόσμου...». Σε μάρμαρο σελίδα έκδηπλωντες όσα αντανακλάνται μέσα από τον πονιακό κόρο «σέρρα». Μοιάζει με τη ζωή, τη λέγεται: Απόλυτα. Η ζωή είναι έρωτας, πόλεμος, ονείρα, πόθοι, οδύνη, σύντημα, αποκούι, μέθεξη, άνωση και κειμενός, φόβος και αντρεστόν, και τόσα άλλα. Όλα τούτα περνούσαν στον ψυχών μας από τη σέρρα για το σήμερα και να λειτουργήσουν τα δεινά των Ποντίων, σε σέχον με το γεγονός ότι κατέφερναν να σπάνουν ξανά και ξανά το κε-

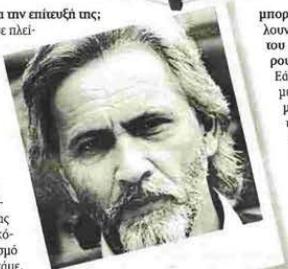
φραγμάτικά της, θ' αναπλάθει παροστατικά δύο διαδρομοτίδνιται και με άλλοτενες χαρακτήρες και πορφύρα θα υποτελεῖ τον λογοτεκνικό του στόχο.

Ξεκινώντας ο συγγραφέας να γράψει ένα ιστορικό μυθοπορείο,

καλείται να υποδειχτεί τον λογοτεκνικό του στόχο.

μετατρέπει την πρώτη μας σε σκέψη με τον θάνατο, την άντληση από αυτοφεντινόν παραδεγμάτων, καθώς και με τη σάνδων βρύσοντας διπλά σαυτούς, αν οιου παραπέντας ή απεναντίας υποσκόπων τη δυνατή ουσία.

Η γνώση μπορεί να γενεί και έδι. Η εουστερική καλλιέργεια είναι συντή που θα το διαμάστε. Όμως και πάλι οφείλει κανείς να βρίσκεται σε συνεχά επερηφάνιση, σε διαρκή σύστημα και μαθητεία. Να συνικεύουμε από πού ενδέχεται να ξεμπούει.

πιπορούναν, πιπεύετε, να συμβάλλουν στην αναπτύξη του πινοκιού του λαού μας και να τον ανασύρουν από την ολέθρια μίζερια;

Εάν το κατανούσαν και προβούν με σύγκριση, βέβαιοι. Εκτιμού ότι δρυπολογούμε υπέρεμπτα με δύο συμβαίνοντας στους καιρούς μας, τουλάχιστον ένα μεγάλο ποσοτό της ελληνικής κοινωνίας. Πολὺ χρήγορα ξέχασαν το κοντινό μας παρελθόν και ότι δε σπιρήσαμε το μέλλον μας στις διάκες μας δυνάμεις. Σε κάθε περίπτωση το δρυπολογήνα δεν οδηγεί πουθενά. Ή θα οπέσουμε στη μανίκια και θα σηρούσουμε στο δουκεία ή

θα συνεχίσουμε να βουλιάζουμε στο έλος της μίζεριας, καταγγέλλοντας κάθε τρίτο και αναδινόντας υπαρκτούς ή ανιπάρκτους εκθρόνους ως άλλοι για να δικιολογήσουμε τα δικά μας αμαρτήματα, την ανικανότητα και τις

Οι φρικαλεότητες που υπέστη ο ελληνισμός του Πόνου θα